III. évfolyam 6. szám 2017. június

FORRÁS

A NAGYVÁRAD-ÚJVÁROSI SZENT LÁSZLÓ-PLÉBÁNIA HAVILAPJA

Elsőáldozás

A katolikus közösségeknek talán az egyik legszebb ünnepe az elsőáldozás. Így volt ez május 7-én, vasárnap, a nagyváradi Szent László-templomban, amikor kilenc gyermek járult először az Úr asztalához a déli szentmisén.

A kislányok fehér ruhája jól kifejezte, hogy tiszta lélekkel járulnak az oltárhoz, hiszen előtte egy nappal a gyermekek elvégezték első szentgyónásukat. A szülői áldás és a gyermekek köszöntője után foglalták el helyüket az ünnepeltek. Az elsőáldozók áldozás előtt megújították a keresztelésükkor, szüleik és keresztszüleik által tett fogadalmukat, amelyben ellene mondtak a bűnnek, és megvallották hitüket. Mindenki előtt ígérték, hogy a katolikus egyháznak holtig hű gyermekei lesznek. Az első szent áldozáshoz a szülők, hozzátartozók kíséretében járultak, majd csendes imádsággal köszönték meg Istennek, hogy Jézus eljött hozzájuk. Ezt követően a gyermekek örömtől csillogó arccal énekeltek. Az ünnepet a közös csoportkép készítés zárta.

Szép pillanat volt, ahogyan a templom megtelt hozzátartozókkal, hívekkel, akik együtt és egységben osztoztak a gyermekek örömében, az ünnep örömében.

Köszönjük Bakos Gábor káplán atyának, hogy felkészítette gyermekeinket. Segítségére voltak: Erdődi Éva hitoktató, Kribus Mónika kántornő, valamint Gulyás Mónika.

Kovács Ilona szülei: László és Katalin

SÍK SÁNDOR

Pünkösdi tűz

(részlet)

Pünkösd van, a Tűznek, a Léleknek ünnepe. A Tűzé, amely elevenít, a Léleké, amely leszáll a csüggedt, aggódó, kishitű nyájra és világhódító harcosokká erősíti őket. (...) Pünkösdi Lélek, nagy szélnek zúgása, zúdulj végig a mi zsibbadt, hétköznapok porától szürke lelkünkön! Ne engedd, hogy elszürküljünk, hogy belefásuljunk a reggeltől estig egyforma munkába, hogy beérjük a megszokottal, a nyárspolgárival, és elfelejtsük a külső cselekedetek mögül a cselekvő hitet, a keretek közül a szellemet (...)

Jöjj el, jöjj el pünkösdi Lélek, légy a mi erőnk. Adj nekünk bátorságot, hogy merjünk akarni nagyot. Merjünk próbálni nagyobbak lenni azoknál, akikből tizenkettő éppen egy tucat. Merjünk fölfelé nézni és hinni eszményeinkben. Merjük kimondani azt a metsző nemet és azt a világmozdító nagy igent a se nem igen - se nem nem-ek ebben a hitvány korszakában! (...) Pünkösdi Lélek, szállj le ránk!

Mi legyek?

A mai ember problematikája, hogy céltalanul él a világban, nem érti: Mit? Miért? Hogyan? Csak néz, de nem lát, csak megy, de nem tudja hová. Sajnos napjaink gyakori jelenségei ezek, az ifjúság sokszor felteszi magának a kérdést: „mi leszek ha nagy leszek?”. Persze erre nem olyan könnyű választ adni még önmagunknak sem, nem, hogy még kiálljunk ezzel a „nagyközönség” elé. Szent Norbert életével való megismerkedés első ránézésre valamiképpen ilyen gondolatokat is kreálhat az olvasó fejében, hogy egy gazdag fiatal „ficsúr”, akinek úgymond semmi dolga, hisz beleszületett a jólétbe, bármit megtehet, amit csak akar. De mindannyiunk ajtaja előtt ott áll az Isten, aki a legváratlanabb pillanatban betoppan és teljesen átformálja az életünket – ez alól Norbert sem volt kivétel, Isten bement lelke ajtaján, helyet foglalt nála. Ezzel Norbert élete teljesen megváltozott, nagyot mert álmodni és egy olyan lehetetlen dolgot hozott létre, ami lassan 900 éve gazdagítja a Katolikus Egyház sokszínűségét és egységét.

Szent Norbert 1080 körül született Xantenben, egy nemesi család második fiaként. Ifjúsága idején világias életet élt. A Szent Viktor káptalan kanonokjai közé tartozott, illetve e mellett V. Henkrik császár udvarában tevékenykedett. Az első fontosabb dátum az ő életében 1115. május 28. Történetírói szerint ekkor tért meg Norbert, innentől kezdve teljesen megváltozott az élete, visszavonult a Siegburg-i bencések monostorába lelkiekben megerősödni, s

ezt követően Frigyes, Kölni érsek elé járult azzal a szándékkal, hogy az Egyházi Rend Szentségében részesítse. Norbert miután pap lett, vándorprédikálásba fogott, amire addig nem volt példa, ezért 1119-ben II. Calixtus pápa engedélyezte ezt. Szentünk nagy szónoklatainak hála sok megtérés történt amerre csak járt, de gondolataiban már ott lebegett a szerzetesi életforma, csak még nem volt teljesen világos, hogy mit kell tegyen. A Laoni püspök kérésére 1120-ban kolostort alapított, majd rá egy évre, 1121 karácsonyán 39 társával együtt fogadalmat tett, ezzel megalapítva a premontrei rendet. II. Honorius pápa az alapítást megerősítette. Norbert az ágostonos regula követése mellett döntött, mely a kontemplatív élet mellett a prédikálásra is lehetőséget biztosított. Norbert „új rendje" számos érdeklődőt vonzott Premontrébe, ezért Németországba utazott ereklyékért és a visszaúton Floreffé-ben kolostort alapított. Mindemellett megalapította a rend női ágát és a harmad rendet is. A speyeri birodalomgyűlés Magdeburg érsekévé kiáltotta ki. Azáltal, hogy Norbert érsek lett, meg kellett választani a rend első apátját, aki nem volt más, mint szentünk legelső tanítványa, Hugó, akit már napjainkban a boldogok sorában tisztelünk. Elmondhatjuk, hogy teljes mértékben megújította egyházmegyéjét, mellyel számos ellenséget szerzett, sőt még felkelést is indítottak ellene. Mikor egyházszakadás tört ki II. Ince pápa és II. Anaklét ellenpápa között, Norbert a császárral Rómába utazott és az elsők közt szólalt fel II. Ince pápa mellett, és persze a jogaiba való visszahelyezés mellett. Történetírói nem zárják ki, hogy római útja során kaphatott egy súlyos fertőzést, melynek következtében 1134. június 6-án visszaadta lelkét Teremtőjének, mindössze 54 évesen. 1582-ben avatták szentté, 1627-ben pedig ereklyéit Prágába, a Strahovi apátságba vitték. Ott található mind a mai napig.*

E rövid életrajzi adatok után befejezésképpen elmondhatjuk, hogy Szent Norbert atyánk egy minőségi életet élt, hisz láthatjuk, hogy személyisége nem mindennapi. Igaz, mindössze 54 éves volt mikor meghalt, de ez a Földön töltött 54 év nem nevezhető unalmasnak, hisz „belekóstolt" a nagyvilági életbe, aztán megtért – amire senki sem számított –, és arra főleg nem, hogy az Egyházat egy új rendi családdal fogja gazdagítani. Valaki egyszer azt mondta, hogy az ember akkor hal meg, mikor itt a Földön befejezte a küldetését, addig nem. Ez a gondolat Norbert atyánkra igazán alkalmazható, mert napjainkból visszatekintve elmondhatjuk, hogy elvégezte küldetését: megalapította az Egyház első lelkipásztor-rendjét mellyel egy új irány tudott kibontakozni a szerzetesi életben. Rendalapítónk minőségi munkáját alátámasztja, hogy rendje mind a mai napig meg tudott maradni és minden megpróbáltatás ellenére most is azon fáradozik, hogy minél több embert az üdvösségre vezessen. *Szent Norbert atyánk könyörögj érettünk!* – Ámen.

Fr. Olivér o.praem.

---

* Vö. dr. Diós István (szerk.), Art: *Norbert,* in. Magyar Katolikus Lexikon. SziT, Bp., 2010.

Isten neve

Egyszer egy gyerekcsapat a hittanóráról jött hazafelé. A hittanórán Istenről tanultak, és az úton arról kezdtek társalogni, hogy míg mindenkinek két neve van – egy családneve és egy keresztneve –, addig miért van az, hogy Istennek csak egy neve van. A jókedvű csapat elkezdett Istennek második nevet keresni. Az első ötlet az volt, hogy legyen Isten második neve a Nap, mert a Nap meleget ad, világít, elűzi a sötétet. Következett rögtön a második, legyen Isten Föld, mert az táplál és eledelt ad, a harmadik: legyen Isten Víz, mert víz nélkül nincs élet. Miközben így ötleteltek, egy apuka jött velük szemben a járdán, s ölében hozta kisgyermekét. Miután elhaladtak mellette, összenéztek és egyre gondoltak: legyen Isten Apa mert ő úgy szeret bennünket, mint egy apa a gyermekét.

Ez volt Mózes és a választott nép sajátos tapasztalata is, hogy Isten, mint egy szerető Atya, nemcsak hogy törvényt ad, de megbocsájt és vezeti a népét a pusztán át az ígéret földje felé (Kiv 34,4b-6.8-9). Erről halottunk az olvasmányban. Mózes kéri is a bocsánatot és az elfogadást a népe számára. Isten neve: Atya.

János evangéliuma, ma, Szentháromság vasárnapján tovább vezet bennünket, Isten úgy szeret, hogy egyszülött Fiát adta oda értünk, és nem azért küldte a Fiát, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözítse azt, és aki hisz, annak örök élete legyen (Jn 3,16-18). Isten neve: Atya; Isten neve: megváltó Fiú.

Szent Pál a mai szentleckében, amit a korintusiakhoz írt leveléből olvastunk fel már Isten teljes nevét közli. Isten: Atya, Isten: Fiú, Isten: Szentlélek. Isten közösség, Isten belső egység, Isten Szentháromság, és minden istenhívő ebbe a közösségbe hivatalos, ami már most kezdetét veszi: az egyetértő békességben, a tökéletesedés örömében és egymás buzdításában, ami magában hordozza a közösség megélését egymással, valamint a szeretet és a béke Istenével, akinek neve: Atya, Fiú, Szentlélek: Szentháromság egy Isten.

Pék Sándor plébános

Szent Lászlótól Szent Lászlóig, áldások között járva...

Városunk és egyházmegyénk alapító királyának és patrónusának emlékévében a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Plébánia gyalogos zarándoklatot hirdetett, melynek állomáshelyei a nagyváradi egyházmegye Szent László titulusú templomai és kápolnái voltak.

Kicsi, de lelkes csapat – Rozin Erzsébet, Boros Mária, Voiticsek Árpád és alulírott – gyülekezett május 11-én reggel 7 órakor a Szent László Menedékház kápolnájánál, ahonnan közös imádság után Kiss Albert atya áldásával indultunk el. A reggeli szentmisét a Szent László plébániatemplomban ünnepeltük. Pék Sándor atya imával és áldással bocsátott útra, első állomáshelyünkre, Mezőbikácsra. Napsütésben, gyönyörű tájakon át vezetett utunk. Délután Fügedy Antal atya fogadott bennünket, este szentmisén vettünk részt, közösen a helybeli hívekkel.

Nagyvárad – Szent László Menedékház kápolnája

Második nap örömünkre szolgált, hogy bővült kis csapatunk, Voiticsek Attila csatlakozott hozzánk. Biharsályin át, a tó mellett vitt utunk, Kardó és Hájó érintésével érkeztünk meg Püspökfürdőre – az egykori Szent László-fürdőre. A szent királyunk tiszteletére épített kápolna előtt közösen imádkoztunk, majd meglátogattuk a fürdő – még létező – nevezetességeit. A mára sajnos elhagyatott környezet látványán át, itt-ott még felsejleni véltük fénykorának szépségeit...

Nagyvárad – Szent László plébániatemplom

A harmadik nap reggelén autóval utaztunk át Nagyváradon, majd

Útközben

Mezőbikács – Szent László plébániatemplom

Püspökfürdő – a Szent László-kápolna előtt

gyalogosan Hegyközcsatáron, Síteren és Tótfalun áthaladva érkeztünk Almásfegyvernekre. Este Giosanu Leonard atyával Tótiba utaztunk, ahol a szentmise már a vasárnapi Egyházmegyei Zarándoknapra készítette fel lekünket. Visszafelé megálltunk Micskén és lehetőséget kaptunk, hogy fejet hajtsunk a csodálatosan szép főoltár előtt, majd egy könyörgést mondtunk Szent László oltáránál. A vasárnap reggeli szentmisén Leo atya az útról megérkező zarándokok áldásában részesített bennünket, majd közösen az almásfegyverneki hívekkel, gépkocsikkal indultunk Nagyváradra. Felejthetetlen érzés így megérkezni az ünnepre! A székesegyház már zsúfolásig megtelt ünneplőkkel, megrendülten hajtottunk fejet Szent László király ereklyéje és a Herma előtt.

A több ezer főből álló körmenethez csatlakozva értünk a Vártemplomba. Ez a pillanat mintegy megkoronázása volt a mögöttünk álló négy napnak. Megérkeztünk oda, ahol minden elkezdődött: városunk és egyházmegyénk bölcsőjéhez. Közel fél évezrede nem volt senki, akinek lehetősége lett volna itt, az ősi székesegyház, egykori híres zarándokközpont helyén, szent királyunk sírjának közelében, ereklyéje előtt fejet hajtani. Most ez is megadatott számunkra!

Visszatérve a néhány nap eseményeire, a hála és a köszönet érzése tölti el szívünket. Elsősorban Istennek mondunk hálát, hogy megadta az indulás kegyelmét, óvott bennünket utunk során, a társakat, akikkel mindvégig egyetértésben, szeretetben tettük

meg az utat. Úgy gondoljuk, hogy minden út más, és mindenkinek más az útja. Egy közös pont viszont, hogy az út a találkozások helye. A természet közelségében, csendben, békében haladva döbbenünk rá, hogy a teremtett világnak milyen parányi részei vagyunk, és ha szívünket-lelkünket képesek vagyunk megnyitni, megtapasztaljuk a túláradó SZERETETET.

Köszönet illeti Kelemen Etelkát és Makai Zoltánt, akikkel tavasszal együtt indultunk a gyalogosan járható utakat megkeresni, valamint Voiticsek Árpádot, aki az „útkeresésben", majd az állomáshelyek között a hálózsákok és váltóruhák szállításában segített.

Hálásan köszönjük Fügedy Antal és Giosanu Leonard atyáknak a szeretetet, mellyel fogadtak és elszállásoltak bennünket. Valódi testi-lelki felüdülést jelentett számunkra az együtt töltött idő. Isten fizesse jóságukat!

Köszönjük Pék Sándor és Bakos Gábor atyáknak, valamint a kedves híveknek a támogatást, valamint azt, hogy imáikban hordoztak bennünket; Exc. Böcskei László megyés püspöknek, munkatársainak, a szervezőknek a vasárnapi felejthetetlen, lélekemelő ünnepet.

Végezetül, ha még kérhetünk valamit: adassék meg sokaknak az indulás és találkozás kegyelme!

Régi nagy királyunk, dicsőséges László, kérünk légy Istennél értünk közbenjáró!

Voiticsek Ilona

Almásfegyvernek – Szent László plébániatemplom

Nagyvárad – a vár udvarán

Nagyvárad, Vártemplom – zászló- és főhajtás Szent László király fejereklyéje és a Herma előtt

Júniusi hirdetések

- **Pünkösdhétfőn** este 6 órakor hálaadó szentmise a templom megmeneküléséért.
- **Június 10-én** Egyházmegyei Ifjúsági Találkozó.
- **Június 11-én** Szentháromság-búcsú Várad-Szőllősön. Délután 5-kor indulás a Templomtérről – a váradi plébániák zarándoklata a Vártemplomhoz.
- **Június 15-én** Úrnapja, este 6 órakor körmenet a székesegyház előtt – Sátorosünnep.
- **Június 22–24-én** székelyföldi zarándokok fogadása.
- **Június 27-én** templomunk búcsúünnepe. A szentmise szónoka Exc. Fazakas Zoltán Márton, csornai premontrei apát.
- **Június 29-én** Szent Péter és Szent Pál ünnepe. Gyűjtés a Szentszék javára.
- **Júniusban:** újságelőfizetések megújítása!
- **Július 2-án** bérmálás lesz templomunkban.
- Májusban a **keresztség** szentségében részesült Nagy Noémi Bettina, Nagy Richárd Viktor és Petrucz Gyöngyi Tímea gyermeke.
- Májusban szentségi **házasságot** kötöttek: Szabó Zsolt és Lovossy Renáta, valamint Boleman Roland és Veres Roxana Oana.
- Imádkozzunk májusban **elhunyt** testvéreinkért: † Klein Valentin Carl, † Bologan Pál, † Marián (szül. Szőke) Ilona, † Dimian (szül. Mazsu) Agneta, † Váradi Ferenc.

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

Pünkösd (jún. 4.): ApCsel 2,1-11 – 1Kor 12,3b-7.12-13 – Jn 20,19-23
Szentháromság vas. (jún. 11.): Kiv 34,4b-6,8-9 – 2Kor 13,11-13 – Jn 3,16-18
Évk. 11. vas. (jún. 18.): IKiv 19,2-6a – Róm 5,6-11 – Mt 9,36-10, 8
Évk. 12. vas. (jún. 25.): Jer 20,10-13 – Róm 5,12-15 – Mt 10,26-33
Szent László király (jún. 27.): Bölcs 10,10-14 – Jel 19,1.5-9a – Mt 22, 34-40

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyvárad, Primăriei utca 9. szám. Telefon: 0259/431-652.
www.szentlaszloplebania.ro
Készült a nagyváradi Litera Print nyomdában.